

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Fe politični prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, L. 17.
Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 80.

V Ljubljani, v soboto 8. aprila 1893.

Letnik XXI.

Zavod za gluhoneme in slepe.

Dolgo vrsto let izražale so se že iskrene želje, naj bi se iz Holzpfehnove zapuščine ustanovil zavod za gluhoneme in slepe reveže naše dežele. Do sedaj so morali namreč ti hoditi v tuje nemške zavode, kjer so se sicer vzgajali lepo, vendar niso mogli izobraziti se tako, kakor bi jim bilo za domač kraj potrebno.

Sedaj pa se kaže, da se resno misli na take zavode. Poročali smo že, da je imel odsek za gluhonemico v deželni dvor posvetovanje, in da so si istega dne vsi pri posvetovanju navzoči gospodje ogledali tudi deželno stavbišče za Bežigradom.

Gotovo bi vzlasti nas deželane zanimalo, kaj da je odsek v tem oziru sklenil. Zato tukaj podamo na kratko sklepe te enquete.

I. Namerava se zgraditi zavod za gluhoneme in slepe, ki bi imel prostora za 100 otrok, dečkov in deklic. V tem zavodu naj bi gojenci učili se splošnih nauk za ljudske šole ter po zmožnostih in okoliščinah tudi pripravljali za poznejše delo izvan zavoda.

Gledé zavoda samega se je sklenilo, da se zgradi skupno pod eno streho za gluhoneme slepe dečke in deklice, in sicer v Ljubljani, vendar bosta prostora za slepe in gluhoneme popolno ločena. Pri zidanju naj se gleda pri slepih na raven prostor, na ločene stopnjice za dečke in deklice, in da ni robov ob zidovih.

Za slučajne bolezni priredé se sobane v hiši, pri nalezljivih boleznih pa se odpravljajo gojenci v bolnišnico.

Solski pouk naj bode za dečke in deklice skupen, sicer se pa vsa vzgoja vrši ločena za dečke in deklice.

Da se ta zgradba primerno vredi, ogleda naj si tehnik stavbo v isti namen zgrajeno v Gradcu.

Troški za zgradbo in upravo zavoda s stavbiščem so proračunjeni na okoli 120.000 gld. do 150.000 gld.

II. Gledé vodstva se je določilo nastopno: Zavod vodi direktor, ki ima vrhovno oblast v hiši ter je odgovoren za vzgojo gojencev. Poleg njega bodeta nastanjena dva samostojna nadučitelja, jeden za gluhoneme, drugi za slepe, ki sta popolno neodvisna in sama odgovorna za pouk na svojem oddelku.

Najprimernejše bi bilo — kar je tudi komisija potrdila soglasno — da bi bil vodja v tem zavodu duhovnik, ki naj bi vsaj v začetku tudi sam lahko poučeval krščanski nauk. Služba vodje v takem zavodu je polna težav in odgovornosti. Na čelu zavoda mora biti mož, ki se popolno daruje nesrečnim gojencem; biti jim more varuh in oče ter skrbeti za-nje ne le v zavodu, marveč tudi še pozneje, ko zavod zapusté.

Vodji ob strani za vodstvo in gospodarstvo v zavodu naj bi bil adjunkt, ki je ob enem učitelj; moral bi biti neoženjen in stanovati v zavodu.

Gledé oskrbovanja zavoda se je priporočila lastna režijska, da naj dežela sama vse oskrbuje. Za ta posel pa so najprimernejše redovnice.

Gledé pridelovanja potrebnih gospodarskih pridelkov se je izrazila komisija, da je želeti, ko je zavod popolno vravnan, da zavod sam prideluje potrebnih živil, toda samo toliko, kolikor jih rabi za-se.

III. Gledé na starost gojencev pri vsprejemanju določilo se je to-le:

Slepi naj se vsprejemajo stari od 6. do 14. leta ter ostanejo v zavodu 8 do 10 let.

Gluhonemi naj se vsprejemajo od 8. do 12. leta ter naj se vzgajajo v zavodu 6 do 8 let.

Gledé učnih knjig, ki bi seveda morale biti slovenske, bi morda najbolje kazalo, da se ustanovi posebna tiskarna za slepe.

Gledé nemških gojencev bi bile v slovenskem zavodu seveda velike težave. Ker bi jih bilo pa malo — morda pet od sto — izrazila se je misel, da bi bilo najumestnejše, dogovoriti se s štajerskim deželnim odborom ter zamenjati gojence: kolikor pošlje dežela Kranjska nemških gojencev v tak zavod v Gradcu, toliko slovenskih pošlje dežela Štajerska v Ljubljano.

Za deklice se priporočajo učiteljice, vendar se mora zavod strogo držati načela, da učiteljice poučujejo jedino le na dekliških oddelkih.

Gledé števila učiteljev se je določilo, da naj se nastavi v nižjih razredih na vsakih 15 gojencev po jeden učitelj, v višjih pa na vsakih 20 po jeden. Učitelji za petje, godbo, telovadbo, ročna dela itd. bi se posebe naročali in od učnih ur plačevali.

Zavod naj se prične s prvim razredom ter naj se spopolnjuje leto za letom. Nikakor ni priporočila vredno, takoj pričeti z več vrstami gojencev, tudi iz drugih zavodov ne kaže jemati učencev, ker bi pri tem mnogo trpela enotnost pri vzgoji in pouku.

V pravem času potreba skrbeti za vsposobljenje učiteljev, ki bi poučevali na takem zavodu. V ta namen naj deželni zbor pravočasno razpiše štipendije ter s tem omogoči, da se oni, ki imajo zmožnosti in volje, poučevati na zavodu za gluhoneme in slepe, v tem oziru na dotičnih zavodih spopolni svoje vednosti in sposobnosti.

To so v glavnih potezih sklepi, v katerih se je zjednila komisija in ki se bodo predlagali deželnemu zboru v potrdilo. Mi želimo iskreno, naj se kmalu zgradi dom, kjer bodo nesrečni slepci in gluhonemci našli zavetišče za vzgojo in pouk, katerih so upravi ti nesrečni posebno potrebni in vredni.

LISTEK

Kakšne je našel Korenčkov Tomaž po Veliki noči svoje piruhe!

Slika iz vojaškega življenja. — Spisal E. v. n.

Torek pred velikonočno nedeljo stali smo pri raportu, proseč za odpust. Da nisem jaz našel milosti, to ni bilo čudno, ker sem bil vedno za predstojnike nekaj „enfant terrible“, in ker sva si bila, „si parva licet componere magnis“, z g. stotnikom smir „(en)faché“.

Ali te milosti ni dobil tudi Korenčkov Tomaž in to me je dvignilo siloma iz duševnega ravnovesja. Vzor vojaka-prostaka Vam je bil. Malo zabiti, kadar je bilo ravno treba, nemščine ni znal in umel več, kakor povelja, ali vsako nedeljo je imel najsvetlejšo gumbe, najbelejši ovratnik, če je sploh mogoče stopnjevati pridevnik „bel“, čez teden najčistejšo puško, brezmadežno pri vsakojakih vizitah.

Na njegovi postelji bi moral pri belem dnevu z lučjo iskati dlačice, da bi jo odpihnul, in za vsak prašek, kateri se je osmélil razstreti se po njej, ponudil bi petak. Da bi videli na polici njegovo obleko, zagotavljam Vas, zemljemerice ne potegne s črtalom ravnejše črte, nò je bila črta od vrhne modre suknje do najspodnejših belih hlač. Čemu, zakaj, iz kak-

šnega razloga ni našel milosti pred gospodom, ta vprašanja sem premleval v misli polni glavi.

Korenčkov Tomaž ne pojde na odpust. To je bil čudež, kakoršnega še ni doživela naša stotnija. Spomin na to me še sedaj razgreje tako, da ne morem pozabiti njegovih lesketajočih se gumbov, blestečega orla, svetlo-bele rože, snažne puške itd.

Sam pa je bil poparjen, kakor da bi vhlil vánj. . . . ni primere ne dobim za količino njegove poparjenosti. S težkim trudom je pogoltnil nekaj solz, prisiljeno se nasmehnil, odšel v svojo sobo, potegnil izpod postelje svojo škrinjico, usedel se na njo in podprl z rokama glavo. Moj dnevom se ni nikdar vlegel na posteljo.

Ko so srečnejši tovariši odšli, odklenil je škrinjico, potegnil iz nje precéj čisto polo papirja in kuverto; pri tem delu mu je sopet nekaj solz kanilo na čedno srajco.

Sama sva ostala z bédnim Tomažem.

Ležal in pretvarjal sem se že na postelji. Stopil je k meni in me poprosil malo ihtečim glasom, naj mu napišem nekaj vrstic domov, naj ne pozabijo pirhov itd.

Ko sem srečno dokončal pismo na stariše, tedaj se mu je debela solza prikrala na rejeno ogorelo lice. Še Matevžetovi Micki pišite zraven, da jej voščim veselo Veliko noč in dosti pirhov, in na koncu:

„Kako me srček boli,

To je bil „refrain“ vsakega pisma, nekaj konečni motto namesto naše fraze: „Z najodličnejšim spoštovanjem“ itd.

Kako so sprejeli domá drobno pismo namesto korenjaškega Tomaža, o tem molé vsi svedoki. Ali gotovo so skrbeli za pirhe. Prebravši pismo, otrnili so gospodar, mati in bratje par solz, šli po posode za kolače, cibebe so imeli že nakupljene od sobote, vzeli iz kaše košaro jajec, napravili prežilko rudečo kot kri, zmesili testo itd.

Tako sklepam jaz, iz česa ti moji sklepi, povém pozneje.

V sredo so dobili pismo. V četrtek so pekli že in odposlali pridjavši gnjat, nekaj pomaranč, kakor da bi se v Ljubljani ne dobile; pismo, v katerem je bilo nekaj evenka, pristavili naročilo, naj sam nese v najbližjo cerkev vse blagosloviti; v petek je bilo tukaj, Tomaža pa tedaj že ni bilo. V četrtek mu je namreč stotnik povedal, da naj gre le na odpust, da ne pojde pa nikdar več, če se bo še enkrat predrznil tako slabo streljati, kakor na cvetno soboto. Tisto soboto pa so nakupavali v Ljubljani njegovi stariši za praznike. Tomaž domá ali vsaj blizu doma, piruhi v vojašnici!

Pri naši stotnji smo imeli tedaj moža, kateremu so nadjali, ali po pravici ali po krivici, kdo bo to sodil, še predno je odšel v vojake, ne baš

„Narodova“ petindvajsetletnica.

IV.

V soboto zvečer dobim v roko slavnostno številko „Slovenskega Naroda“. Slučajno sem najprej pogledal drugo stran druge priloge njegove. Tukaj sem čital, da je „Slovenski Narod“ vedno zagovarjal podlage naše jedinstvi, da je vselej krepko in pogumno branil naš narod ljulike razpora. Pač sam sebi nisem mogel verjeti, da je to res tiskano, mislil sem, da me moti pogled.

Kdor pozna zgodovino „Narodovega“ petindvajsetletnega obstanka, dobro vé, da je bil uprav „Sl. Narod“, ki je vedno sejal razpor mej narod. Že njegov vstop v življenje bil je začetek razporu, kakor že posnemamo iz životopisa njegovega prvega vrednika v isti številki. Kako je potem netil prepir v letih znanega proevitanja mladoslovenstva, ne bomo pisali. Le toliko rečemo, da nas je kar sram navajati izraze, s katerimi je blatil prve slovenske rodoljube, ne le duhovnike, temveč tudi posvetne, kakor dr. Bleiweisa, dr. Costo itd. Stare rodoljube je napadal, ker so se trdno držali starega slovenskega gesla in složno delovali z duhovščino, napadal jih je pa pred vsem zaradi tega, ker se niso marali kar umakniti s političnega pozorišča in narediti prostora mnogobrojnemu njegovim ljubljencem, ki so se tedaj rinili v javno življenje. Ta razpor se je bil pozneje nekoliko polegel, če tudi popolnoma prenehal ni bil nikdar, ker seme, ki ga je „Narod“ sejal, je na tihem poganjalo in zelenelo.

Očitno je pa vendar bil nekak mir do l. 1883. Osnova se je bil centralni volilni odbor, ki je vodil vsako volilno gibanje in nastavljal kandidate. Bila je tukaj nekaka podlaga za složno delovanje. Naš list je tudi spoštoval sklepe tega odbora, če tudi mu morda sčertertja ta ali oni kandidat ni ugajal. Dokler odbor kandidatov ni postavil, smo pač priporočali tega ali onega, kakor smo mislili, da bi bilo prav, po poročilih, ki so nam došla, in po znanih nam razmerah. S tem smo pa pač le olajševali delo tega odbora. Ko so bili postavljeni kandidati, smo pa vselej jih brez ugovora priporočali.

Drugače so delali naši liberalni tovariši. Posebno dva moža sta tedaj rušila sloga, dr. Ivan Tavčar in pa profesor Šuklje. Prvi je na svojo roko kandidoval v ljubljanski okolici, drugi pa v dolenskih mestih. Nikakor ta dva moža nista odstopila od svoje kandidature, ko je narodni volilni odbor postavil svoje kandidate, temveč tedaj sta še-le začela prav z vso silo svojo agitacijo. Tavčarjevo kandidature „Narod“ tedaj ni podpiral, temveč je temu njegovemu sedanjemu duševnemu vodji očital, da mu manjka tistega, kar je najbolj potrebno vsakemu resnemu politiku, taktosti. Drugače pa je bilo s Šukljevo kandidaturo. Priporočal jo je na vse pretege, če tudi je volilni odbor bil drugega kandidata določil. Kako da je „Narod“ tako različno postopal s tema dvema kandidaturami, ne vemo. Dozdeva se pa nam, da zato, ker je kandidat narodnega volilnega odbora v dolenskih mestih bil duhovnik in

torej „Narodu“ nepovoljen. Za nas zadošča, da je „Slovenski Narod“ priporočal Šukljevo kandidaturu, ko je volilni odbor bil postavil drugega in tako kršil narodno disciplino, sejal razpor v naše narodne vrste.

Ko je novo voljeni zbor začel zborovati, bili so zopet „Narodovi“ pristaši, ki so sejali razpor. Dogodili so se burni prizori pri verifikaciji volitev iz veleposestva. Mi tukaj ne bomo toliko pretresavali, kdo je tedaj imel prav. Vprašanje je le, če je stvar bila tolike važnosti, da se je zaradi nje zasejal tak hud razpor mej slovenske zastopnike in potem gojil po „Slov. Narodu“. Tukaj moramo naravnost odgovoriti, da ne.

Res je, ko bi bili tedaj spravili v veleposestvu v zbor konservativna kandidata, da bi bil potem deželni zbor lahko premenil po svoji volji volilni red in zmanjšal število zastopnikov veleposestva, kar bi bilo le pravično. Toda tukaj je bilo treba nekaj drugega pomisliti. Tako premembo je pa vendar bilo mogoče končno izvršiti le v sporazumljenju z vlado.

Ko se je pa vlada tako odločno pri verifikaciji postavila na nasprotno stališče, je pa stvar bila neizvršljiva, ker je bilo gotovo, da bi take premembe vlada ne predložila sankciji. Vsak razsoden politik je to tudi spoznal. Taaffejeva vlada je ves čas precéj gledala na plemenitost, in torej ni bilo misliti, da bode na Kranjskem privolila v tako premembo volilnega reda, ker bi to dalo povod, da bi se drugod začeli potegovati za kako premembo volilnega reda, kjer bi vladi to bilo najmanj v korist.

Že z ozirom na češke veleposestnike se vlada ni mogla spuščati v take eksperimentacije. Boj je bil potem le boj za prazen nič. Potem so bili v tem zasedanju še nekateri drugi burni pojavi, ki so dali povod „Narodu“, da je dan na dan napadal takojmenovane elastikarje, mej katerimi je bilo nekaj sedanjih njegovih pristašev.

Mi ne rečemo, da bi „Narodovi“ pristaši sčertertja ne bili imeli tudi prav. Ali reči moramo, da so stvari bile največ tako malenkostne, da bi se lahko lepo rešile v klubu in ni bilo treba svetu kazati naše razcepljenosti.

Dr. Zarnik je nato odložil svoj mandat in zopet se je začela huda borba, in to največ za prazen nič. Omeniti pa moramo, da je tedaj „Narod“ višje cenil mnenje narodovo, nego ga sedaj.

Pobirali so se na Notranjskem podpisati za zupnico dr. Zarniku, in tem podpisom se je velika važnost pripisovala, take izjave bile so pravi izraz narodnega mnenja.

Sedaj pa „Narod“ odreka udanostnim izjavam vsako važnost, če tudi prihajajo celó od mēt, katere je že narod počastil s svojim zaupanjem.

O tem ne bomo pisali, kaj se je vse godilo ob volitvi na Notranjskem, kaj pisalo po „Slovenskem Narodu“ in „Ljubljanskem Listu“, le toliko rečemo, da narodne sloge ti dogodki gotovo niso pospeševali.

Nekaj drugega pa moramo omeniti. „Narod“ ni niti naznanil kandidata osrednjega volilnega od-

bora, če tudi je tedaj bil ta odbor jedini, ki je nekako predstavljal jedinstvo Slovencev na Kranjskem. Na Notranjskem je propal „Narodov“ kandidat, ali s tem še nikakor ni bil konec preprirom, temveč stvari so se še poojstrile.

V tem času so bile volitve za državni zbor. Pri teh je še le „Slovenski Narod“, ki se sedaj tako baha, da je pospeševal sloga, pokazal svoje pravo lice. Zopet je imel dva svoja kandidata. Proti Obrezi na Notranjskem je zagovarjal dr. Dolence, proti knezu Windisch-Graetzu pa Hrena. Kako veselje je bilo v „Slov. Narodu“, ko je zmagal Hren in se je tako naredila luknja v narodno disciplino.

Sploh je „Narod“ v teh letih izpodkopaval na vso moč veljavo volilnega odbora. Na ta način je moralo priti naposled do tega, da je ta odbor zgubil vso veljavo in ni mogel vāj nikdo več imeti zaupanja.

Tudi mi se nismo mogli več ozirati na ta odbor, če se je njegova avtoriteta pokazala le tedaj, kadar je priporočal kakega „Narodovega“ ljubljenca, drugače se mu je od „Narodove“ strani odrekala vsa veljava.

Priti je moralo prej ali slej do kakih novih političnih organizacij, do ločitve strank, do popolnega razpora, in zasluga za to gre v prvi vrsti „Slovenskemu Narodu“, kajti vidno je, da brez prepira živeti ni mogel, če ni bilo prepira mej konservativci in liberalci, je pod kako drugo pretvezo prepri prouzročil.

Govori se, da sta tedaj posebno dva sedaj vplivna moža napredne stranke zanetila prepri, dr. Zarnik, že bolehen, je pa bil le bolj njijino orodje, nekak podnožnik, na katerega stopita, da se vspneta na površje javnega življenja.

Bodi kakorkoli, toliko je gotovo, da je „Narodovo“ gēslo vedno bilo: „Razpor in prepri“, naj se sedaj še tako lepega dela. O najnovejšem prepriu izpregovorimo v prihodnjem članku.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. aprila.

Češko-nemška sprava. Nekateri dunajski liberalni listi pišejo, da je sedanje stanje na Češkem neugodnejše, nego je bilo pred dunajskimi konferencami. Sedanje stanje daje povod vednim razporom mej Nemci in Čehi. Dunajske punktacije niso ni žive, ni mrtve, in baš ta nedolčnost je iznemirljiva. Odločiti se je enkrat vendar mora, ali dunajske punktacije še veljajo, ali so pa za zmiraj pokopane. Tako liberalni listi. Po našem mnenju so pač le Nemci krivi, da se stvar še ni odločila. Čehi so že dovolj jasno povedali, da se sklepov dunajskih konferenc več ne drže, ako se primerao ne premené. Nemci naj le odstopijo od njih, in gotovo jih nikdo več nānje spominjal ne bo. Če jim je pa na tem, da se izvedó punktacije, naj pa le skrbé, da se njih veljava raztegne tudi na Moravsko in Slezijo, in

(Dalje v prilogi.)

vablivo ime „kurji tat“. Sodomačinci trdili so, da je to ime značilo njegov stranski poklic, kateri je izvrševal s precejšnjo premetenostjo. Dolg je bil in suh in vse na njem bilo je dolgo in suho. Dolgi, košeni so bili prsti, dolge noge, skratka vse dolgo.

Precej z lahka je spravil druge nesrečnike, kateri niso bodisi zaradi slabih kondukt, bodisi zaradi še slabše mošnjice odšli domov, na izbornu idejo, pogoltniti Tomaževe piruhe. Potrebno je bilo odpreti trdni zaboj. Bajonet je bil takoj pri roki, dobili so še klešče. „Kolikor moči varujte deske, da se zabije potem vse lepo nazaj“, komandiral je „kurji tat“. To se jim je vršilo po godu, kmalu so sijali kurjemu tatu rdeči Tomaževi pirhi v obraz in debele pomaranče, tako zlato rumene, da se mu je kar skominalo v ustih.

Tudi svinjina mu je bila po volji, potice bi se tudi ne branil ali potice načeti, to ne kaže. Kakor so drugi mislili, so mu bili najbolj všeč goldinarji, ali na te so skrbno pazili drugi, da mu ni nobeden ostal mej prsti. Te so lepo dejali nazaj v papir. Nato se je pričela gostija, slična Lukullovim pojedinam v starodavnem Rimu, sumo da so tu delali bolj na lahko in čeno.

Kurji tat je vzel piruh, nalahko ga prebol v sredi počrez in odvzel rahlo obe lupini. Strokovnjak je bil v tem poslu. Istotako je učinil z drugim in tretjim i. t. d. Nihče se ni mogel ponašati s tako

virtuoznostjo, akoprem so poskušali za njim. Ali on je bil dobra duša. Tomažu je hotel ohraniti vsaj lupine cele, če ne že polne pirhe in lupil vsem in za vse, samo da oni doneso komis in svilnatega popirja. Še tisti dan so ostale samo pirhov razvaline. Drugi dan spravili so se na pomaranče, ravno tako jih jim je lupil „kurji tat“, velikonočno nedeljo pa so poskušali še precej previdno in po malem svinjino. „Kurji tat“ bi jo pokušal rad še v ponedeljek, a to se je zdelo drugim malo preveč in spomaili so ga na to, da naj misli, kakor je obljubil, na prenovljenje piruhov in pomaranč. Tu je apeliral na vse, naj doneso komisa, čimbolj plesniv, tim boljši. Donesli so mu vsega, on ga je mesil, zavil v svilen papir, nadjal lupine in piruhi so bili gotovi in tako je doletela ta čast vse lupine. Ta človek bi bil po mojem mnenju najboljši kipar, da bi se bil izučil, ali največji slepar in charlatan, da bi bil izučen kemik. Potem jih je dal v zaboj, položil v istem redu nanj deske in ga zabil in micnim sreem s svojimi drugovi čakal prihoda Tomaževega.

Kot vesten vojak došel je Tomaž že v torek popoldne mesto v sredo zjutraj in poprašal precej po zaboji. Zaboj je nedolžno, kakor da bi se ga še ne dotaknile rokovnjaške roke, ležal pod posteljo. Povedati moram, da Tomaž ni bil kaj dobrih rok, velik sebičnež je bil in malo kedo se je mastil ob njegovih darovih. Danes pa je bil posebno dobre

volje. Komaj je odarhnil deske, že je ponujal nesrečnikom piruhe in pomaranče. Reči se mora, da jih niso bili posebno veseli, potem je razrezal potico in kolač, na katerih pa človek z navadnimi zobmi ni imel veliko priboljška. Boljša vsejedno kot star komis! Svinjino pa je hranil zase, toliko zaželelene stvari ni pokusil nobeden.

Čakali smo mi, kedaj pokusi piruh in dolgo nismo čakali. Odsvalkal je lupino ali ne tako na lahko kakor „kurji tat“. Potem je ugriznil v svilen popir, skoz katerega se je večšim očem svetil komis, on tega ni zapazil. Ali mej zobmi se mu je zdel piruh malo pretir in pregrenak. Tomaž je imel dobre zobe, junaško ugrizne drugič in obstane.

„Teh piruhov pa že niso znesle naše kure“, dejal je na vitez mirno, poskusil drugo in tretje jajce ali vai 50 bili istega okusa in trdosti kot prvi. Daniti se mu je jelo v glavi in koj se je zmodrila njegova ne baš hitro misleča butica, da je temu vzrok „kurji tat“. Molčal je ali strašno se je maščeval. Poklical je nekaj litrov piva, razdelil svinjino in kolač in gostil vse — razven „kurjega tatu“. — Ta pa je dva dni klaverno postopal po hodniku in večkrat obiskaval Korenčka, toda brez vspeha, na belo nedeljo pa sta bila že oba brez priboljška in stala oba klaverno v hodniku, ker je bil zaradi plohe „befel“ v rayonu stotniže.

prepričani smejo biti, da se potem najradikalnejši Mladočehi ne bodo upali glasovati proti njim, ker bi potem sprava bila zares češkemu narodu le v korist.

Razpor mej nemškimi nacionalci in nemškimi liberalci je vedno hujši. Tako zahteva liberška nemško-narodna „Volkszeitung“ od praškega nemškega vodstva, naj prisili jednega nemško-liberalnega poslanca, ki je nemško-narodni stranki jako zoperen, da odloži mandat. Liberški listi preté liberalcem, da nemško-narodna stranka začne proti njim najhujši boj, ako ta mož ne odstopi. Še hujše je pa nasprotje mej liberalci in nemškimi nacionalci v Sleziji. Načelnik nemško-narodnega društva v Opavi je pozval v nekem oklicu nemške nacionalce, naj ne kupujejo pri liberalnih, zlasti pri židovskih trgovcih. Ta poziv je vzbudil veliko nevoljo v liberalnih krogih, ki sedaj v društvi in shodih zabavljajo proti nemškim liberalcem. Kakor se kaže, je poslednja državnozbornska volitev tako poojstrila nasprotje mej obema nemškima strankama v Sleziji, da se bode dalo še težko poravnati. Slovanom more ta razpor le koristiti.

Srbska skupščina. Prva seja skupščine je pokazala, da so vladna poročila o zmagi pri volitvah bila neresnična. Liberalci imajo samo 63 poslancev, dočim jih je za sklepčnost treba 68. Radikalci so zahtevali, da se po imenih preštejejo poslanci in se konstatuje, da je njih privržencev ravno toliko, kakor vladnih, pri čemer so hoteli šteti rudniške poslance, katerih izvolitev je vlada posilno razglasila za neveljavno. Ko se vlada ni hotela udati, so pa radikalci in oba naprednjaka odšli. Ostalo je le še 63 poslancev. Minister notranjih stvari je pa izjavil, da je zbornica sedaj tudi sklepčna, ker prav za prav skupščina ne šteje 134, temveč le 125 poslancev, in je torej za sklepčnost treba le 63 poslancev. Poslednji volilni red, katerega so radikalci sklenili, po njegovem mnenju ni veljaven. Kako neosnovana je trditev ministrova, se razvidi iz tega, da so se volitve vršile po tem poslednjem volilnem redu. Če ta volilni red ni veljaven, potem vsa skupščina ni veljavna. Ministrovo tolmačenje ustave je pač nasilstvo. Skupščina bode razveljavila mandate izstopivših poslancev in pri novih volitvah se nadejajo liberalci dobiti večino.

Politične razmere v Italiji so jako žalostne. Narod je zgubil že skoro vse zaupanje v javne naprave in se za vse politično gibanje jako malo briga. Pri vsacih volitvah prihaja manj volilcev. Ves državni ustroj nekako boleha. V šolah je vse narobe. Na vsučiliščih se le malo uče, pa mnogo razgrajajo, pa tudi na drugih državnih šolah ni skoro nobenega uspeha. Finančne in kreditne razmere so v največjem neredu, v posamičnih upravnih uradih smešne malenkosti, birokratičen centralizem in mešanja kompetencij vse spridijo in preprečijo vsake reforme. Tudi v vojski ni vse v redu. Vlada bi torej imela dovolj dela, ako bi hotela napraviti kak red, ali dosedaj se nobena vlada ni dosti brigala za take stvari, ki so morale pripeljati do velicah sleparij in zmešnjav. Vsaka vlada je le s proticerkvenimi naredbami odvracala pozornost prebivalstva od drugih stvari. Tako dela tudi sedanja vlada, katera pred vsem hoče le civilnemu zakonu pripomoči do izključne veljave.

Nezadovoljnost na Finskem proti Rusom je jako velika, ker ruska vlada Fincem vedno bolj omejuje svobodo. Ta nevolja pokazala se je posebno na 2. dan februarja, ko je slavil rojstni dan finski pesnik Runeberg. V več krajih so bile veselice, na katerih so se pele in deklamovale pesni tega pesnika, v katerih se izraža precej jasno sovraštvo do Rusije. Generalni gubernator je po tem dogodku v okrožnici opomnil gubernatorje, da se odslej programi tacihi veselice poprej morajo predložiti v pregled gubernatorjem, oziroma policijskim oblastvom. Da je pa novi ukaz vzbudil v deželi še večjo nevoljo, še praviti ni treba.

Varnost v Sibiriji je jako majhna. Vojaki morajo sedaj stražiti pri večjih cestah, pa še vedno se mnogokrat pripeti, da so trgovci oropani. Čudno to ni. Sibirija je redko naseljena in ima torej dosti skrivališč za roparje. Iz Rusije pa že dolgo izganjajo v Sibirijo vse slabše elemente, kateri pač ne pospešujejo gospodarskega razvoja v Sibiriji.

Dva poraza luksemburške vlade. Po luksemburški ustavi lahko državni svet oprostí predloge vsprejete v prvem branju drugega branja.

Vlada se je nadejala, da državni svet zakona, po katerem se smejo osnovati samostani brez državnega dovoljenja, ne boče oprostil drugega branja. Potem bi ta zakon bil prišel še jedenkrat v zbornici na vrsto. Ta čas je pa nova volitev za zbornico in nova zbornica bi pa morda ta zakon v drugem branju zavrgla. Državni svet je pa omenjeni zakon oprostil drugega branja in je torej že stopil v veljavo. Oprostil pa ni drugega branja načrta o konverzaciji luksemburškega dolga, za kateri se poteguje vlada. Ta nepopularna predloga pride torej v novi zbornici še jedenkrat na vrsto in je vsekako pričakovati, da bode še zavrnjena. Ko bi vlada bila kaj občutljiva, bi po dveh tacihi porazih odstopila, ali liberalni ministri imajo debelo kožo in še dalje ostanejo, da le odločno katoliški možje ne pridejo na krmilo. Seveda je posebno liberalcem na tem, da vodi volitve liberalna vlada.

Cerkveni letopis.

„Klerikalci“ in framasoni na Francoskem.

Dogodek iz tožbe po „slavnem“ panamskem škandalu je zopet jasno pokazal, na kateri strani so možje, kojim gre zaupati, ali med „klerikalci“ ali med framasoni. Karol Lesseps je razodel svetu, da mu je vlada obljubila, da bo najmilejše sojen, ako vsaj jednega konservativca spravi na zatožno klop kot sokrivca pri panamskih goljufijah. On je vladi odgovoril, da mu to ni mogoče, ker noben ud omenjene stranke ni zahteval, ali prejel kakega podkupila. — In kmalu potem je gospa Cottu, koje mož je bil v ječi, prisegla, da jo je načelnik policije poklical pred se ter ji ponudil, da bo oprostil njenega moža, ako obdolži kakega uda nasprotne stranke, da je kriv podkupljivosti. Nasledek takih razodetij je bil: nekaj odstopov, mala kriza — kakor je to že v navadi. Toda kaj pomaga vse to? Če je en politični pustolovec odstranjen, pride drugi, ravno taki, ali pa še hujši na njegovo mesto. Francoski katoliki so premalo odločni v tako kritičnem položaju. Ko bi oni glasno zahtevali razpust parlamenta, in se potem pri volitvah z vso odločnostjo vstopili za katoliške kandidate, bi vlada, ki tako sramoti francosko deželo, kmalu odletela, in nastopili bi boljši časi. Seveda, če se pa večina prebivalcev raje dá vladati samopašnim pustolovcem, potem mi mislimo, da tu ni nobene pomoči več.

„Cath. Times“.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. aprila.

(Medvedske občine odber) je izvolil jednoglasno prošli vtorek prevzvišenega kneza in škofa ljubljanskega za častnega občana svoje občine.

(Prevzvišenega gospoda knezoškofa ljubljanskega) zdravje, se je zadnji čas znatno zboljšalo. Tretji dan že redno vstajajo ter prebijejo nekaj ur zunaj postelje. — Bog daj visokemu bolniku kmalu popolno zdravje!

(Nevarno je zbolel) kakor se nam poroča z Brezovice preč. g. Janez Potočnik, župnik in zlatomašnik na Brezovici pri Ljubljani. Zapustile so ga vse telesne moči in neugasljiva žeja ga tare. Včeraj prvič ni šel več maševat. Danes pa tudi ni več vstal. Priporoča se vsem prijateljem in znancom, posebno pa še sobratom v „memento“.

(„Novice“ same zoper sebe.) „Novice na dolgo in široko odgovarjajo na vrstice, ki smo jih nedavno proti njim napisali v „Slovenca“. Med drugimi pravijo: „Za najnesramnije obrekovanje pa moramo označiti Slovenčero trditev, da bi se kdo iz našega lista mogel trajno navzeti sovraštvo do ljubljanskega škofa... Ravno tako smo pripravljene glede ljubljanskega škofa vselej vse popraviti, ako se pojasni, da morda nismo bili prav poučeni, kar nam je le za resnico in še celo želimo, da se stvari popolnoma pojasnijo, in se pokaže, da je vse, kar se govori proti škofu povsem neosnovano.“ Res lepe besede! Toda kaj pomaga ako „Novice“ v istem članku v d e j a n j u same sebi bijeje v obraz. Pišejo namreč: Da smo mi obsojali rovanje proti slogi pod pritvezo „pristnega katoličanstva“, to se nam ne sme šteti v greh, ker smo to storili iz trdnega prepričanja, da je nesloga mej Slovani, naj se že goji pod to ali ono pritvezo naposled le v korist nemškim liberalcem, največjim sovražnikom naše vere in narodnosti. „Slovenec“ nam tudi ni dokazal, da nismo

imeli prav. V to imamo najboljši dokaz nedavno v „Neue Freie Presse“. Nedavno je jako hvalila našega milostljivega knezoškofa Missio in sicer za kaj, ker je sodila, da on ovira narodno gibanje in pospešuje narodni razpor in tako slabi Slovence. Mi smo pač prepričani, da se „Neue Freie Presse“ v svoji sodbi o ljubljanskem škofu moti. To pa moramo reči, židovski list ni pel škofu slave zaradi tega, da bi bil mislil, da je njegovo delovanje veri v korist, temveč gotovo jedino zaradi tega, ker se je nadejal, da razpor, ki se seje pod pritvezo katoličanstva, naposled koristi le brezverskemu nemškemu liberalizmu. Mi pa tega nismo navedli, da bi morda hoteli grditi višjega našega duhovskega pastirja, temveč jedino zaradi tega, da naši čitatelji spoznajo, da je tudi nesloga zasejana pod pritvezo pristnega katoličanstva lahko verskim nasprotnikom v korist.

— Torej „Novicam“ mora najprej na pomoč „Neue Freie Presse“, ki slavo poje našemu škofu!! Oglejmo si to „glorijo“, katero poje „Neue freie Presse“ in potem bomo videli, kako „Novice“ pobero iz listov če treba tudi židovskih le vse, kar porabljajo proti škofu, ne pa tudi tega, kar govori zanj. „Neue freie Presse“ dne 9. marca t. l. v dopisu iz Ljubljane tako-le slavo poje našemu prevzv. škofu: „Unser Kirchenfürst strebt die nationale Führerschaft der Slovenen ebenso an, wie Strossmayer jene der Croaten an sich gerissen hat, nur mit dem Unterschiede, dass dieser gegen Osten schaut, während Missia nur in Rom das Heil erblickt... Die Deutschen im Lande möchten beide nationalen Fractionen gleichmässig als vogelfrei erklären und jedenfalls erblicken jene (t. j. Nemci. Op. vred) in Missia einen gefährlichen Gegner.“ — V istem dopisu ovaja židovski list našega škofa vladi zaradi njegovega zadnjega pastirskega lista, rekoč: „Der letzte Hirtenbrief dieses Bischofes — erregte durch seine auffallende Sprache allgemeines Aufsehen und kann auch bei der Regierung nicht unbemerkt geblieben sein.“ — Taka slava (!!!) se je pela nedavno v tem židovskem listu našemu škofu in vendar se drznejo „Novice“ pisati, da je „N. F. Presse“ nedavno jako hvalila našega prevzv. škofa, niso pa omenile teh besedij židovskega lista, četudi trde, da so pripravljene vse popraviti, ako bi ne bile prav poučene!! Tako ravnanje ni pošteno.

(Posvetovanje glede razdeljenja skupnih zemljišč.) Dne 4. aprila t. l. zbrala se je agrarna komisija pod predsedstvom dvornega svetnika barona Hein-a, kateri se je pridružil ministerski tajnik dr. Beck, poleg imenovanih vdeležili so se seje člani agrarne komisije: deželni odbornik dr. Fr. Papež, dež. nadsodišča svetnik Levičnik, dež. sodišča svetnik Pleško in Martinek, dež. vlade svetnik Schaschel, gozdni nadzornik Goll, nadinženier Witschl in revisijski geometer Sittig. — Deželni odbor je namreč, izvršujoč sklepe deželnega zbora pripravil nekaj predlogov za sedanje deželnozbornsko zasedanje, kakor naj bi se znižali stroški agrarnega postopanja pri razdeljevanju skupnih zemljišč. — Agrarna komisija pretresala je načrt zakona; o katerem se posvetuje deželni zbor kranjski v prihodnjem zasedanju in s katerim se prenamejajo nekatere določbe sedaj veljavnega agrarnega zakona. Komisija se je izrekla za to, naj bi se osnovala nova službena mesta nadgeometrov in sicer po eno pri vsakem lokalnem komisarju, katere naj bi plačevala država.

(Koroške šolske razmere) Da temeljito pojasni tužne šolske razmere koroških Slovencev, je „katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ izdalo spis: „Der Special-Lehrplan für den Unterricht in der slovenischen Sprache an den utraquistischen Volksschulen Kärntens und dessen Durchführung“. Korenito, s številkami se tu dokazuje, kako se razne naredbe o slovenskem pouku ne izvršujejo. Obširneje o tem še izpregovorimo.

(Požari.) Iz Primorja: V Ronkih zgorel je 3. t. med službo božjo del hiše, škedenj s senom in hlev. — V Trzinu gorel je 5. aprila zvonik farne cerkve. Škode je nad 500 gld. — V Červinjanu vpepil je 6. aprila ogenj 15 hiš. Škoda je velika, beda še večja.

(Napad.) Drugi velikonočni praznik napadel je nepoznan zločinec vojaka, vračajočega se iz Ločnika, in mu zasadi nož v prsa. Ranjenec visi mej življenjem in smrtjo.

(Duhovniške premembe v ljubljanski škofiji.) Župnija Kropa je podeljena č. g. Frančišku Hö-

nigmannu, sedanemu župniku v Osilnici. — V stalni pokoj so stopili č. gg.: J. Belar, župnik v Rovtuh; Anton Namrè, župnik v Smartinu pod Smarno goro; Tomaž Slibar, župnik v Dupljah, ki se naseli v Kranju, in Ignacij Mali, eksposit v Ribnem. — Kot farna upravitelja sta nastavljeni č. gg.: Mibael Trček v Martinu pod Smarno goro in Janez Hladnik v Rovtuh.

(Imenovan) je pristav grof Albert Coroini, sin N. E. grofa Franca Coroinija, ministerskim tajnikom.

(Občinska velitev.) V občinski odbor v Ložu so izvoljeni za župana g. Gregor Lah, poštar v Ložu, za svetovalca gg. Franc Kováč in Jakob Mlakar.

(Nezgode.) Velikonočno nedeljo se je pri streljanju s topiči hudo v obraz obstrčil posestnik sin Janez Ancelj v Semiču. — Osemletni otrok cerkvenika Mih. Makovec v Preserju je vtonil v potoku Ribniku.

(Razpisane so fare.) Smartin pod Smarno goro, Duplje v kranjski dekaniji, Rovte v vrhniški dekaniji in Motnik v kamniški dekaniji do 13. maja t. l. kar novozgradski škofarji.

(Slovensko gledišče.) V nedeljo dne 9. aprila se bo na korist kapelniku dramatičnega društva gosp. prof. Fr. Grbiču predstavljala „Cavalleria rusticana“, opera v jednom dejanju. — V cerkvenem zboru poje iz prijaznosti oddelek pevskega zbora „Glasbene Matice“. Začetek ob 8. uri.

(Odlikovanje.) Gosp. Janez Zadnikar, trgovec s steklom v Gradcu, sin ljubljanskega pasarja in hišnika g. Val. Zadnikarja, odlikovan je bil te dni za svojo iznajdbo steklenih kopelnih ban za tiče (Vogelbadekabinen) od akademije za znanjbe v Parizu s tem, da ga je imenovala častnim članom in mu priposlala častno krasno izdelano diplomo in svetinjo. To je že peto odlikovanje, katero si je pridobil naš rojak g. Janez Zadnikar.

(Avstrijski romarski vlak.) obsejajoč 300 oseb obojega spola in mnogo duhovnikov, peljal se je večerj z Dunaja preko Pontablja v Rim. Njim so se pridružili štajerski romarji v Št. Mihelu, Tirolci v Selzthalu, Korošci in Kranjci pa v Trebižu. Takoj za temi je pa vozil vlak 398 poljskih romarjev iz Galicije.

(Novice z Reke.) Našo gimnazijo, katera mora po receptu madjarskem in lahonskem na vsak način iti iz Reke, bi rada imela tri mesta, namreč: Sušak, Ogulin in Senj. Zadnje mesto je imelo do nekaj let spodnjo in gornjo gimnazijo. Pred kakimi štirimi leti mu je pa vlada vzela zgornjo, in sicer zato, ker so Senjani odločno kazali svoje hrvaško mišljenje. Také kazni se pri nas uporabljajo, da bi se z njimi zadušil narodni duh. Senj torej gotovo ne dobi višje gimnazije, dasi je pripravljen za njo vsako leto žrtvovati 5000 gld., ker je že vedno pri nas ona vzorna (!) vlada bana Hedervary-a. Tudi Ogulin je ne dobi, ker mora biti na vsak način v Primorju jedna hrvaška višja gimnazija. Najpreje bode tedaj na Sušaku, kateri rad dá prostora za zidanje poslopja. Za Sušak bode gimnazija v vsakem oziru velicega pomena. Potem dobi to mesto tudi toli potrebno cerkev. Ako bi ne bilo kmalu cerkve, bi se začelo pagansko življenje. Tega si pa menda nihče ne želi, ako v resnici ljubi svoj narod.

— 3. t. m. priplul je v naše пристanišče angleški parobrod „Turbo“. Prišel je iz Rangeona. Vožnja je trajala 28 dni. Prinesel je 2659 ton ali 28.402 žaklja riža in 62 ljudi. Riž se bode tukaj očistil.

— 4. t. m. je imela Nadina Slavjanska koncert na Sušaku v sobani hotela „Continental“. Dobro je bil obiskan.

— 3. t. m. je nastal na Riumari požar. Po enournem naporu so ga zadušili in tako odvrnili večjo škodo. Isti dan je bil ogenj tudi pri Kalvariji. Tudi ta je bil hitro zaduščen. — Te dni je pri nas silno veliko tujcev. Dasi so vsi hoteli in gostilne napolnjeni, vendar ni prostora za vse. V noči 3. t. m. je hodilo 300 oseb od gostilne do gostilne, od kavarne do kavarne, ne da bi bile naše prenočišča. Privabila pa je k nam toliko tujcev ljuba pomlad. Zrak je sedaj tukaj mil, vreme primerno toplo. Ovetje sadnih in drugih dreves razširja svoj vonj na vse strani. Drobní ptóki, vrnivši se k nam, drobé svoje pesmice. Vse človeka blaži in razveseljuje. Ta mesec je najugodnejši; v majniku nastopi že vročina. — Vina je še sмирно polno na naši obali. Tu in tam napravi ta ali oni luknjico v sod ter se napije Bakove esence, vendar vsak ni pri tem posebno srečen. Moreki nadzorniki so jih že več sasačili in jim preskrbeli brezplačno

stanovanje in hrano v temnici. Ta sreča je večerj doletela tudi nekega Jakoba Vičiča iz Logatca. — Poštenost traja nadalje, celó na Reki.

(Mestna branilnica ljubljanska.) Upravni odbor mestne branilnice ljubljanske izvolil je v svoji seji dne 5. t. m. novim predsednikom podžupana ljubljanskega, g. Vasa Petričiča.

(Velilni shod.) Klub občinskih svetovalcev ljubljanskih, pomnožen s nekaterimi zaupnimi možmi izmeje volilcev, sklenje zaradi bližnjih letošnjih dopolnil volitev v občinski odbor shod volilcev v nedeljo dne 9. t. m. ob 11. uri dopoldne v mestni dvorani.

(Udeležencev romanja v Rim) naznanjamo, da je ravnokar izšel „Kratki kašipot“ v obliki knjižice in se dobiva pri prireditelju romarskega vlaka, g. J. Paulinu v Ljubljani. Obseza ta „kašipot“ nekaki vspeled, po katerem se bode ravnalo največ udeležencev. Prodajali ga bodo tudi med vožnjo v vlaku.

(Jubilej sv. Ožeta.) Solški svet v Krškem je zaukaral, naj se po vsem okraju 10. aprila primerno slavi s šolskimi otroci 50-letnica škofovanja sv. Ožeta Leona XIII., ter je omenjeni dan prost šolskega pouka.

(Patrijično gospejno pomožno društvo) za Kranjsko ima v soboto 8. t. m. dopoldne ob 11. uri, na Turjaškem trgu št. 5 svoj redni občni zbor.

(Poročil) se bode v ponedeljek v trnovski cerkvi g. Anton vitez Franken z gospico Minko Panceceto iz Trnovca. Gosp. vitez Franken se je nedavno odpovedal protestantovski veri ter je prestopil v katoliško.

(Umrla) je 5. t. m. ob 8. uri zjutraj gospa Klouda Bader, soproga g. Alojzija Baderja, svečarja v Gorici, po dolgem belehanju za rakom, v 42. letu svoje starosti. Pogreb je bil 8. aprila ob 3. uri popoldne. Velik sprejod pričal je, da je bila pokojna visoko čislana v Gorici.

(Iz Ribnice na Pehorju) se nam piše, da je ondi umrla blaga mati in gospodinja Ana Strajker. Hvalijo jo kot posebno dobrotnico revežem, vzlasti zapuščenih sirot; vneta je bila tudi za ondotno bralno društvo. Blagi ženi daj Bog večni mir in obilno plačila za njena dobra dela!

(Zaradi nepravnosti na nemškem gimnaziju v Ogerskem Hradišti.) koje smo omenili te dni, se poroča dalje, da bode izključeno še 22 dijakov. Osmi razred bode popolnem zaključen, ker bi v njem ostal samo — jeden dijak!

(Kardinal Gruscha v Gorici.) 3. t. m. pripeljal se je v Gorico kardinal Gruscha. Prevzvišeni so mu šli naproti na kolodvor. Govori se, da ostane visoki gost nekaj dni pri nadvladiki v gosteh.

(Z Goriškega.) „Corriere“, znani židovski list v Gorici, blagruje v jedni zadnjih številc Amerikance; da smejo se roditi, živeti, umreti in pokopani biti brez — duhovnika, mej tem, ko pri nas se človek ne more niti roditi niti umreti, da bi ne bil nadlegovan od duhovnika! „L' Eco del Litorale“ ga zavrača pikro: „Toraj ideal Corrierjev o človeku je — život, je pes. ki ima srečo živeti in umreti faktično — brez sitnega duhovnika! ... Kar se nas tiče, mi bi svoj jezik, dasi ga strastno ljubimo, stokrat žrtvovali, ako bi ga morali rešiti, le s pogojem, da se ponizamo izrekatí take blasfemije in se vrstiti mej živali kakor „Corriere“, ki se na sramoto vseh Goričanov imenuje — „Goriški“. In isti „Corriere“ je tako nesramen, da očita duhovnikom, ker nečejo ničesar vedeti o društvi „Gimnastica“, „Unione“, „Legs“. (Tem vsem društvom velja „Corriere“ za evangelij). A, za Boga, kdo more brez srama se uvrstiti mej sodrgo, ki se ponaša s brezverstvom, ki zbesni, če le duhovnika zagleda! — Po mojem mnenju — nadaljuje vrli dopisnik — Eco spretno brani verske interese, a v narodnih pušča le liberalcem prvo besedo. Ti pa vporabljajo to priliko, da vtihotaplajo v narod — liberalizem. To taktiko liberalcev je kat. slov. stranka na shoda v Ljubljani dobro znala ceniti. Zato pa je osnovala svoj program na podlagi verskonarodni. S tem dejanjem so liberalcem iz rok izvili magično sredstvo, s katerim so v ljudstvu vsak viši idealni vzlet oduševali in je slepili, da je le za njimi, liberalci, drlo. Naj le zbijajo slovenski liberalci in psejuje katoličane — izdajice zastoni, ljudstvo jim ne verjame več, ker spoznava in pripoznava, da je ravno delovanje „klerikalcev“ res — narodno. Sedaj, imajoč te skušnje, postavimo se na podlago verskonarodnega programa kakor katoliški shod

v Ljubljani. Združimo vse konservativne (— ta beseda mi ne ugaja, ker žalibog sedajni konservatizem preveč konservira staro slabo, a premalo se oklepa starega sicer samega na sebi, a gleda nas novega dobrega — Prelag.) moči, ki vsled liberalnega, brezverskega počenjanja Corrierjevega — dremajo. Na omenjani podlagi združeni, bomo mogli vsi na krščanski način, zakonito, vestno pospeševati naših prebivalcev blagor verski, gmotni in narodni! — Gospod vrednik! Jaz nimam tem besedam Ecovega dopisnika ničesar dostaviti. Kolikor Vas poznam — tudi Vi ne. Samo to bi ne dodal ampak iz spisa povzel: Živel Kristus! Ako bo ta res cel v nas živel — narodnosti nobeni, niti slovenski, se ne bode krivca godila Kristus je bogat, ima za vse zadosti! Liga + 1.

(Občni zbor zadruge gostilničarjev, krčmarjev in kavarnarjev) te jako marljivo poslujoče zadruge, vršil se je zadnji četrtak v Hafnerjevi pivovarni, prav mnogobrojno obiskan. Predsedoval je načelnik gosp. Ferline, kot obrtni komisar pa navzoč bil magistratni tajnik g. Sešek. Iz poročila poročamo na kratko le sledeče: Zadruga imela je dva občna zbora in šest zadrudnih sej. Mnogo posla prizadelo je zadrudnemu načelniku, oziroma tajniku, vravnati preuredbo pravil, katero je sklenil pred letom občni zbor, tako da je slavna deželna vlada ista z malimi neznatnimi preuredbami konečno le odobrila. Stanovska čast je bila ljubljanskim gostilničarjem vedno prvo vodilo, in ta je sijajno vapela, ko je zadruga prva povzdignila glas proti zlorabi gostilničarske obrti, karera se je sedaj hvala Bogu odpravila. Delovalo pa je zadrudno starestinstvo tudi na to, naj bi se od vsacega, kateri hoče pričeti gostilničarsko obrt, zahtevalo, da je poštena oseba in da ima tudi za obrt sposobnost. Zadrudno starestinstvo storilo je v tej zadevi na odločilnih mestih svoje korake, in se vsakemu postopanju avstrijskih gostilničarskih društev v ta namen pridružilo. Vredilo se je tudi denarno stanje društva. Sprejemnina iznaša 850 gld. in je naložena v hranilnici. Zaradi prodaje smodk v gostilnicah in kavarnah, da bi iste smeli kupovati gostilničarji in kavarnarji v glavni tabačni zalogi v Ljubljani, se je mnogo storilo po vlogah in tudi po osebnem posredovanju načelnika pri predsedniku finančne oblasti za Kranjsko. A dosedaj je bilo vse brezuspešno, vendar pa ni obupati, da bi se po skupnem naporu vseh avstrijskih gostilničarskih društev le ne dosegel še ugodni vspeh in priborila prodaja smodk po starem načinu, dasi se vsa oblastva sklicujejo na to, da to, kar velja za prodajo smodk po gostilnicah in kavarnah za Ljubljano, velja i za Dunaj in za vsa druga stolna mesta v Avstriji. (Konec sledi.)

Društva.

(Slovensko planinsko društvo) je dni zopet zaznamovalo jako lepo in zložno pot čez hribovje nad Crnučami. Pot ta drži od črnuškega mosta po stari gamelski cesti, dalje po vrhu čez Rašico, Dobeno, mimo Hábaškega gradu in prejšnjega mlina, čez travnike v Trzinj. Huda je 3 ure. Znamenja so rudeča, razgledna mesta označena z rudečim križem. Na mnogih krajih je čudovito krasen razgled. Poletne mesece bi svetovali pot iz Trzinja na Crnuče, ker je ondot senčnat. Društvo napravi v sredo, dne 12. t. m., v vrtnem salonu „pri Malču“ prvi društveni večer z zanimivim predavanjem o „Kamniških planinah“, s petjem in godbo. Nadejamo se, da bode mnogo domoljubnih Slovencev počastilo mlado, a čvrsto društvo, ter mu tako izkazalo svoje simpatije.

(Katoliško podporno društvo v Celju) ima svoj letni občni zbor v nedeljo, dne 16. aprila t. l., ob 3. uri popoldne v gostilni „Pri belem volu“ (Koseber) s tombolo vred. Pri tej priložnosti se bode volil tudi nov odbor za prihodnja tri leta. K obilni udeležbi vabi uljudno ODBOR.

Telegrami.

Dunaj, 8. aprila. Poroka bolgarskega kneza bode dne 20. t. m. Princ je oddal v vnanjem uradu svojo karto za grofa Kalnoky-ja.

Dunaj, 8. aprila. Umrl je dalmatinski namestnik genaral Blažeković.

Gradeo, 8. aprila. Poslanec Heilsberg je danes stavil od 28 poslancev podpisani predlog, v katerem se opozarja na to, da je južna železnica z dnem prvega aprila jako povišala svoje tarife, kar prouzroča veliko gospodarsko škodo, ter zahteva proti tem primerne naredbe. Predlog se je izročil železniškemu odseku.

(1391) *Prekupci imajo obilen rabat.* (41)

! Kaj tacega še ni bilo!

Illustrierte Weltgeschichte

für das Volk

mit besonderer Berücksichtigung der Culturentwicklung.
140 tedsenkin snopičev po 6 kr.

Faulmann: Im Reiche des Geistes, illustr. Geschichte der Wissenschaften. 30 snopičev po 30 kr.
Kaufmännisches Adressbuch für Industrie, Handel und Gewerbe der oesterr.-ungar. Monarchie; neueste gld. 15— samo gld. 5-50.

Za Velikonoč in Binkošti priporočam

molitvenike

slovenske in nemške po najnižjih cenah. Na željo pošljem tudi na ogled.

Predajalcem na drobno daje se jako ugoden rabat.

Vsprejema se naročila na „Bazar“, „Frauenzeitung“, „Elegante Mode“, „Wiener Mode“, itd. po najnižjem zaračunenju. 171 3-3

J. GIONTINI v Ljubljani,

trgovina s knjigami in papirjem.

Zaspjanje izključeno!

Cena gld. 1-85 s ko-
drom 3 gld. s ci-
fernico svetečo se

po noči, 40 kr. več. — 6 komadov
unjskih budil poštine prosto na
vsako pošto postajo gld. 10-50.
Novost! 4oglati kaseta oblika, ni-
kelno okrovje pozlačeno,
bogato cizelovano, skoro 28 cm. visoko,
ura budilnica z bitjem 1/2, in 1/4 ure, cena
gld. 7—, brez bitja gld. 5—. — Ku-
kučna ura, bitje 1/2, in 1/4 ure, 50 cm. dolgosti, iz-
rezljana omarica, košeno kazalo in številke, cena 7 gld.
Kukovica, prepelica in repetiranje, dolgost skoro 1 m.,
bogato zrezljano gld. 18 50. **Kovinska trpežna**
remontoir ura za gospode odkrita, masivno
novosrebreno okrovje 4 gld., z dvojnim okrovom 6 gld.
Zakonski prstani, lăkaratni, po 4 gld., močni
5 gld. komad. 43 10-7

EMIL MAYER, Dunaj, I., Schottenring 33.

Tovarniški ceniki zastoj. 1

Vse proti dveletnemu jamstvu.

Prodajalnica cvetlic,

Slonove ulice št. 46,

priporoča po najnižji ceni prečastiti duhovščini in
slav. občinstvu **bogato izbero**

šopkov in vencev

za razne cerkvene potrebe, kakor tudi

nagrobne vence.

Popravljajo se tudi poškodovani šopki
po najnižji ceni. 148 8-5

Aleksander Götzl

podobar in pozlatar

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8

priporoča se prečast. duhovščini in cerkvenim predstojništvom za napravo in popravo

altarjev prižnic, tabernakeljnov

in družih v to stroko spadajočih cerkvenih del, s točno in pošteno
postrežbo po najnižjih cenah

V zalogi imam vsakovrstna razpela, kakor: za misijon, procesije in šole.

Za vsako delo se jamči. 190 10-1

Najprimernejša darila za vsako priliko so

švicarske žepne ure

katero ima v največji izbiri v zalogi

France Čuden,

preje GEBÄ,

urur v Ljubljani,

Slonove ulice št. 11.

Po najnižji ceni dobé se tudi naj-
raznovrstnejše

stenske ure, ure za dvo-
rane in s stojalom, ure-
budilnice itd.

Največja zaloga prstanov, uhanov,
veržio, srebrnih in zlatih, vse po to-
varniški ceni. 185 2

Popravila izvršuje točno pod jamstvom. — Ilustrovani ceniki so
franko na razpolago. — Poštna naročila izvršuje obratno.

Zasluzek

ponuja se gospodom, ki se hoté pečati
s posredovanjem zavarovanja proti
požaru, na življenje in proti nezgo-
dam. Plača po rabnosti stalna in provizija.
— Ponudbe pod: „Aquisiteur 30“ upravn-
ništvu tega lista. 188 3-2

St. 3327.

Razglas.

Na deželnem zemljišču za šent petersko cerkvijo
in c. kr. vojašnico zgradila se bode **nova deželna**
bolnišnica.

Dotična stavbinka dela oddala se bodo po
spodaj navedenih obrtnih skupinah po j. dnotnih
cenah za izvršena dela; sprejemale se bodo pa tudi
splošne ponudbe za vse ali za več skupin v izvr-
šitev določenih del.

Zaradi oddaje tega dela se razpisuje **pismena**
ponudbena obravnava do 12. ure dopoldne

dné 21. aprila 1893.

Po skupinah razvrščeno delo je zračunjeno
tako-le:

a) Kopanje tal in zidarsko delo	gld. 118.850—
b) tesarsko delo	38.150—
c) krovsko dele	8.230—
d) kleparsko delo	6.400—
e) kamnoseško delo	13.200—
f) potrebno šelezje	13.220—
g) mizararsko delo	13.529-50
h) ključavničarsko delo	9.500—
i) pleskarsko delo	10.300—
k) steklarsko delo	3.850—
l) slikarsko delo	2.605—

Dotični stavbinski podatki, namreč splošni in
posebni pogoji, načrti, proračuni stroškov in cenil-
niki so na razgled v pisarni deželnega stavbinskega

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, dné 6. aprila 1893.

Informator

za poučevanje učenca srednje šole se
sprejme v stanovanje, hrano in 10 gld.
mesečne plače.

Nadrobnosti Marije Terezije cesta št. 10,
II. nadstropje na levo. 197 2-1

193 3-2

urada v deželnem dvorcu, Gospodske ulice št. 2,
v II. nadstropju v navadnih uradnih urah.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj **do dné**
21. aprila t. l. do 12. ure dopoldne oddajo
pri vložnem zapisniku deželnega odbora kranjskega.

Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečatene
z napisom na zavitku: „Ponudba za ... delo
pri zgradbi deželne bolnišnice v Ljubljani“. Vsaki
ponudbi se mora priložiti 5% jamčevina dotične
zgoraj navedene cene bodisi v gotovini, bodisi v
hranilničnih knjižicah, ali v avstrijskih državnih
dolžnih pismih po kursni ceni, če ta ne presega
nominalne vrednosti.

Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da
so mu znani vsi zgoraj omenjeni stavbinski podatki
ter da se pogojem podvrže.

Ponudniki naj zapišejo razločno s številkami in
z besedo, koliko odstotkov odjenjajo od jednotlivih
dražbenih cen, ter naj ponudbi pristavijo kraj in
dan, potem svoje bivališče, svoj posel in lastnoročni
podpis krstnega in rodbinskega imena.

Deželni odbor si pridržuje pravico izmed po-
nudnikov po svojem preudarku izbrati si podjetnika
ne gledé na to, koliko odstotkov kdo odjenja, ali
pa tudi razpisati novo obrnava.

Oziralo se bode le na pismene, v propisani
dobi došle ponudbe.

Gledé varščine (kavcije) opozarjajo se ponud-
niki sosebno na § 8 splošnih pogojev.

Razglas.

195 (1)

St. 5541

V smislu deželnega zakona s 17. dné junija 1870., št. 21. dež. zak.,
o varstvu zemljiških pridelkov proti škodi gosenic, hroščev in drugih škodljivih
mrčesov naročam vsem posestnikom, uživalcem in najemnikom zemljišč v
ozemlju mestne občine ljubljanske, da jim je

do 15. aprila letos

svoje sadno in lepšalno drevje, grmovje, seči, lesene vrtné plotove in hišne
stene na vrlih, na polji in na travnikih očistiti zapredenih gosenic, mrčesnih
jajec in zapredkov (ličin), in sežgati ali kakor si bode pokončati nabrana go-
seničja gnjezda in jajca.

Prav tako je gosenice, ako se spomladi pokažejo na drevju, grmovji in
rastlinji, kakor tudi zapredke pokončati **kakor hitro mogoče, a najdalje do**
15. maja letos

Kedar se drevesa, ki so jih napadle gosenice, posekajo, ali kadar se veje,
ki so jih napadle gosenice, odsekajo, tedaj se taka drevesa oziroma take veje
ne smejo pustiti v tem stanu ležati, ampak morajo se ali gosenice obrati od
njih ali pa drevesa in veje precej sežgati.

Dalje morajo gori imenovane osebe hrošče, dokler letajo, od svojega
sadnega in lepšalnega drevja, lepšalnih grmov in drevorednih dreves, potem
od drevja ob gozdnih robéh v istih primerljajih, kjer je tega treba zaradi
bližine, vsak dan, zlasti v zaranh urah otresati in pokončevati ali obračati
kmetijstvu na korist.

Na polji se morajo črvi (podjedi, ogrei) pri oranji ali kopanju zemlje
precej za plugom, motiko ali lopato pobirati in kaj pokončati.

Če se bode kdo obotavljal gori navedena opravila izvršiti do določenega
časa, jih bode mestna občina dala izvršiti na njegove stroške, vrhu tega pa
se mu bode naložila na korist občinske blagajnice globa od 1 do 10 gld., in
če bi se to ponovilo, do 20 gld.; kdor bi ne mogel plačati globe, bode ka-
znovan z zaporom od 12 ur do 4 dni.

V Ljubljani, dné 1. aprila 1893.

Župan: GRASSELLI l. r.

Ivan Kregar

izdelovatelj cerkvenega orodja

v Ljubljani, Poljanska cesta 8

(poleg Alojzjevišča)

se priporoča prečastiti duhovščini, slav.
cerkvenim predstojništvom in cerkvenim
dobrotnikom v najnatančnejše in točno
izdelovanje **vsakovrstne**

cerkvene posode

iz zlata, srebra ali druge kovine
po uzorcih ali lastnem načrtu

15 Izvršeno blago pošlje dobro, varno
zavito poštine prosto. 211 29 52-13

Sarg-ovo zdravstveno oblastveno preskušeno zobno čistilno sredstvo **KALODONT.**

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. kos po 35 kr. (539) 22-11

→ Lepa mladinska knjižica! ←

Knjižico diči slika Leona XIII., obsega 110 str. in pravi letošnji jubilej sv. Očeta ter 300letni spomin zmage pri Sisku v otroški igri, ki se lahko predstavlja brez posebnih priprav. Zaradi lične oblike, mikavne, večidel pripovedovalne vsebine je zelo pripravno spominsko darilo, kakor tudi primerno darilo za piruhe, za birmo, ob godovih, koncem šolskega leta in ob podobnih prilikah.

POMLADNI GLASI

posvečeni
SLOVENSKI MLADINI.

III. zvezek.

Uredil
ALOJZIJ STROJ.

Založili sodružniki.
Tiskala Katoliška Tiskarna v Ljubljani.
1893.

Prodaja se v Katoliški
Bukvarni mehko
vezan izvod po 20 kr.,
tlačno vezan po 30 kr.,
po pošti 5 kr. več.

Pismana naročila sprejema
tudi Alojzij Stroj,
v ljubljanski sepiščici.

II. zvezka
je še nekoliko izvodov
ravno tam in po isti ceni
na prodaj.

→ Lepa mladinska knjižica! ←

Hiša

z gospodarskim poslopjem, hlevom, dvoriščem in vrtom, ležeča tik tarne cerkve v prijetnem pol ure od železniške postaje Rakek oddaljenem trgu **Cerknica na Notranjskem**, v katerej se že več let nahaja prodajalnica z mešanim blagom, obstoječa iz prostorne podstrehe, 12 sob in še drugih večjih prostorov in shramb (kleti itd.) je pod ugodnimi pogoji **na prodaj** in se bode prodaja vršila **potom dražbe**

dné 7. maja t. l. ob 4. uri popoldne

na lieu mesta.

S 1. januarjem 1894 bode otvorjeno v tem trgu na novo ustanovljeno c. kr. okrajno sodišče, ki bode prav blizu te hiše nastanjeno.

Natančnejša pojasnila daje iz prijaznosti upravnništvo tega lista.

194 3-1

Gričar & Mejač

prej M. Neumann

Ljubljana, Slonove ulice 11.

Največja zaloga

spomladne obleke, ogrtačev, menčikov, ponočnih sukenj

za gospode in dečke;

dežnih plaščev, jopic, mantelet, pelerin

za gospé in gospodičine.

Obleke in plašči za otroke vsake starosti.

Točno izvrševanje naročil na vsakovrstno

duhovniško obleko

iz dobrega blaga po nizkih cenah.

167 (4)

Uniforme

za državne uradnike vseh kategorij.

Zaloga najmodnejšega tu- in inozemskega
suknenega blaga (štofa)

iz kojega se izdelujejo po meri obleke, ogrtači in vse drugo za gospode, dežni plašči, jopice, manteleti in vsi konfekcijski predmeti za gospé in gospodičine po najnovejšem kroju na Dunaju, in ki se tudi po jako nizki ceni oddaje na meter.

Najboljše srajce, manšeti in ovratniki.

Najnovejše kravate.

Velečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom priporočam podpisano svojo izborno zalogo mnogovrstnega blagu za vsakršno

cerkveno obleko,

dalje krasno in trpežno izdelane

mašne plašče, pluvijale, dalmatike, bandera, zastave, baldahine in banderčke.

Razno blago za cerkveno perilo istotako že izgotovljeno, kakor: albe, koretije, korporale in raznovrstne rutice imam vedno v veliki izbiri v zalogi.

Naročila na **vezenje** izvršujem točno ter preskrbim **zameno, popravo in prenovljenje starega cerkvenega orodja.**

V zalogi imam tudi **pasarske cerkvene izdelke**, na pr.:

monštrance, svetilnice, križe, kelihe, svečnike, léstence itd.

ter izvršim naročila pošteno, točno in po primerno nizkej ceni.

Velespoštovanjem

Ana Hofbauer

v Ljubljani.

125 (12-12)

Otročji vozički

jako fini, močni in lepi dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rdeče, modro, sivo in olivno, po **gld. 5-50, 6-—, 7-8-—, 9-—, 10-—** in višje po vsaki ceni do 20 gld

Anton Obreza,

tapecirar,

v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Najcenejši kraj za nakupovanje otročjih vozlčkov. 537 50-22

'SLAVIJA'

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Cleni banke „Slavije“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katera je doslej iznašala po 10%, 20%, 25% in **jedno leto celó 48%**.

Za škode izplačala je doslej banka „Slavija“ čez **dvajset milijonov goldinarjev**. — Po svojih rezervnih in porošvenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico.

Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje

primere:

1. Helena Arbeljnova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dné 5. maja 1884. Do svoje smrti dné 15. februarja 1885 splačala je 32 gld. 54 kr. zavarovalnine; banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gld.

2. Dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dné 30. januarja 1875. Do svoje smrti dné 11. februarja 1891 uplačal je 1352 gld. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodbini njegovej izplačala 3000 gld.

3. Ivan Zor, c. kr. brzojanci kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dné 10. decembra 1871. Do svoje smrti dné 8. febr. 1885 uplačal je 1393 gld. 92 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegovej rodbini 3000 gld.

4. Miha Serdič, uradnik v Trstu, zavaroval se je dné 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dné 14. julija 1880 uplačal le 80 gld. 16 kr., prejeli so dediči njegovi od banke „Slavije“ 1200 gld.

5. Marija Lenčkova, posestnica na Blanici ob Savi, zavarovala se je dné 5. maja 1870. Ko je umrla dné 24. maja 1882, izplačala je banka „Slavija“ dedičem njenim 5000 gld., dasi je bilo uplačane zavarovalnine le 2292 gld. 16 kr.

6. Ivan Vlah, posestnik v Jušičih, zavaroval se je dné 25. novembra 1888 za 1000 gld. in dné 30. aprila 1890 zopet za 1000 gld. Na obe zavarovanji splačal je do svoje smrti dné 13. januarja 1892 vsega vkup 192 gld. 16 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavije“ 2000 gld.

7. Ivan Železnikar, urednik „Slov. Naroda“ v Ljubljani, zavaroval se je dné 30. junija 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dné 26. januarja 1891 uplačal je 381 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem 1000 gld.

8. Peter Budnar, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dné 10. maja 1876, ter je do svoje smrti dné 10. aprila 1892 uplačal 597 gld. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je pa rodbini njegovej 1500 gld.

9. Andrej Velikanje, gostilničar v Ilirski Bistrici, bil je zavarovan od 15. dné maja 1880 do 3. dné junija 1887 in je v tej dobi uplačal 364 gld. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegovej izplačala edov 1000 gld.

10. Reza Kernova, kramarica v Cerkljah pri Kranju, zavarovala se je dné 20. aprila 1884 za 1000 gld. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedičem ta znesek, dasi je do svoje smrti dné 21. septembra 1892 uplačala le 241 gld. 20 kr.

11. Ernesta Jelušičeva, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1884 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času uplačala 187 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprogu 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno

generalni zastop banke „Slavije“

v Ljubljani

120 25-4

v lastni hiši, Gospodske ulice št. 12.

Kathreiner-jeva Kneipp-a sladna kava

s okusom navadne kave. Ta kava daje to nedosežno prednost, da se škodljivemu uživanju namešane ali s surogati pomešane navadne kave lahko odrečemo in dobimo okusnejšo, pri tem pa še zdravjšo in redilnejšo kavo. — Neprekosljiva kot dodaja navadni kavi. — Pona-redeb se skrbno izogibaj. — 1/2 kilo 25 kr. — Dobiva se povsod.

Pristno samo v belih zavitkih s podobo župnika Kneippa kot varstveno znamko.

Cerkvena oprava,

priprosta in fina, izvršena v vseh Leop. Tratniku / slogih, dobi in naroča se pri v Ljubljani, sv. Petra cesta 27. 267 62-51

J. N. POTOČNIK,

krojaški mojster,

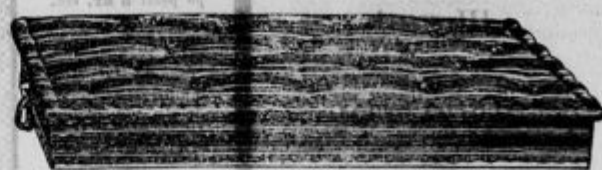
v Ljubljani, Kongresni trg št. 17

(Uršulinsko poslopje),

se priporoča prečast. duhovščini v naročila vsakovrstne

duhovniške obleke

iz najboljšega trpežnega blaga, katero ima v veliki izbiri v zalogi. Obljubuje točno postrežbo, vestno delo po nizki ceni. 138 8-4

10

goldinarjev

stane pri meni eden modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljšega tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapetirani in močnim platnenim evlhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. dober tapetiran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malo vredne nadomestke (kakor žičaste žimnice, slaminec itd.), kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapecirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Ta domača, narodna trdka bodi prečast. duhovščini in slavnemu občinstvu najboljša priporočena za nakupovanje žimnic, garnitur, divanov, stolov, preprog, zagrinjal in vsega v tapetniško obrt spadajočega dela.

ceniki s podobami zastoj in franko. — Hitra in poštena postrežba, nizke cene. 536 50-22

Papirne smodčnike z elastičnimi tili najskrbnejše izdelane, v največji izbiri, po najnižjih cenah priporoča papirna trgovina Eduarda Boschau-a na Dunaju, I., Hohenstaufengasse 2. (45 13-10)

Podfosfornasto-kisli

apneno-železni sirup

prireja lekarničar Julij Herbabny na Dunaju.

Ta že 22 let z največjim uspehom rabljeni, od mnogih zdravnikov najbolj priznani in priporočani prsni sirup raztaplja slez, upokojuje kašelj, pomanjšuje pôt, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prisvajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij. Cena steklenice Herbabnyjevega apneno-železnega sirupa je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavijanje. (Polovičnih steklenic ni.)

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imeni, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različni od našega originalnega 22 let obstoječega podfosfornasto kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj

se torej vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stoječa oblastveno protokollirana varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z družimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe! 473 20-17 83 6-8

Osrednja razpošiljalnica za provinčije: na Dunaju, lekarna „zur Barmherzigkeit“ JULIJA HERBABNY-ja, Neubau, Kaiserstrasse 75. Prodajajo ga gospodje lekarničarji: V Ljubljani J. Svoboda, Gab. Piccoli, Ubald pl. Trnkóczy, W. Mayr; dalje ga prodajajo v Celju: J. Kupferschmid, Baumbachovi dediči; na Reki: J. Gmeiner, G. Prodám, A. Schindler, Ant. Mizzam, lekarničar. F. Prodám, M. Mizzam, drog.; v Brezjah: A. Ruppert; na Sovodjem (Gmünd): E. Müller; v Celovecu: W. Thurnwald, P. Birnbacher, J. Kometter, A. Egger; v Novem mestu: A. pl. Sladovčev; v St. Vidu: A. Reichel; na Trbiču: A. Siegl; v Trstu: E. Zanetti, A. Suttina, B. Biasoletto, J. Seravalle, E. v. Leutenburg, P. Prendini, M. Ravasini; v Beljaku: F. Scholz, dr. E. Kumpf; v Črnomlju: J. Blažek; v Velikovecu: J. Jobst; v Wolfsbergu: J. Huth.

Spital-ske ulice 9.

šopkov

Spital-ske ulice 9.

Lastno izdelovanje

Podpisana priporoča visokocastiti duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato izbero

šopkov in vencev

za razne cerkvene potrebe, n. pr. o Šmarnicah, o sv. Rešnjem Telesu, za bandera, pri novih mašah itd. v vseh velikostih od najprostejše do najfinejše vrste.

Dalje priporoča svojo veliko zalogo 140 8-5

v vseh širjavah čipk (mrež)

za cerkvene potrebe po najnižjih cenah.

Z vsem spoštovanjem

Marija Podkrajšek.

za cerkvene potrebe.

Spital-ske ulice 9.

Spital-ske ulice 9.

Dunajska borza.

Dne 8. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	98	gld	85	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	65		
Zlata renta 4%, davka prosta	117	20		
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96	95		
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	992			
Kreditne akcije, 160 gld.	354			
London, 10 funtov strl.	121	75		
Napoleonodor (20 fr.)	9	65		
Cesarski cekini	5	76		
Nemških mark 100	59	77 1/2		

Dne 7. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	115	gld.	90	kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95	60		
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148			
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	166	75		
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	198			
Zastavna pisma avstr. oer. zem. kred. banke 4%	98	80		
Zastavna pisma	100			
Kreditne srečke, 100 gld.	201	50		
St. Genois srečke, 40 gld.	67			

4% srečke dunajske parobrodne družbe	140	gld.	—
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	—		
Rudolfove srečke, 10 gld.	—		
Salmove srečke, 40 gld.	69	25	
Windischgraezove srečke, 30 gld.	74		
Ljubljanske srečke	22	75	
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157	50	
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2952		50
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	—		
Papirnih rubeljev 100	125		75

List „Mercur“.

Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Světi pismeni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s pošto pošiljatelj vred gld. 2 60.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosego

kolikor mož visokega obrestovanja

pri najpopolnejši varnosti

naloženih glavnice.